 Uithoofde van het Paaschfeest wordt er aanstaanden Dingsdag geene Courant uitgegeven.

Frankrijk's streven.

De uitslag der laatste verkiezingen te Parijs, geeft ons een nieuw bewijs voor de waarheid van hetgeen wij reeds sinds lang beweerden, dat Frankrijk zijne revolutie, die het in februari 1848 begon, nog niet gesloten heeft, dat noch de natie, noch de regering, of genoeg zelfbewustheid had om te weten wat het doel was, waarnaar men streefde, of genoeg geestkracht om, wat men wilde, tot stand te brengen. Frankrijk wentelt zich, — als een kranke die naar alle kanten te vergeefs verligting voor zijne kwaal zoekt en rusteloos zich van de eene zijde der legerstede naar de andere keert, — om en om, bij alle partijen de baat zoekende, die geene in staat is te geven. De verkiezing der drie socialistische afgevaardigden te Parijs, bewijst niet zoozeer de socialistische of rood-republikeinsche gezindheid der Parijsche kiezers, dan wel dat de tegenwoordig bovendrijvende partij — de regerende partij, zoo men dit regeren noemen mag — de behoeften van het land niet begrepen en niet vervuld heeft. De regering heeft het element van destructie niet tot een element van organisatie weten te vervormen; zij heeft zich de revolutionaire kracht niet weten eigen te maken, maar tegen zich gekeerd; zij heeft haar versterkt, toen zij, door onhandige en ondoelmatige maatregelen, allen die niet met haar dien weg betreden wilden, in de legerplaats harer vijanden heeft teruggedreven. In plaats van aan de revolutie-stof uitwegen te openen, stopte zij alle openingen dicht en ging dag op dag voort bij de bestaande, nieuwe revolutie-stof te produceren. Het Presidentschap heeft zijne beloften niet gehouden; in plaats van eene *magt* in den staat te zijn, eene kern waaruit het nieuwe levensbeginsel zich krachtig en frisch ontwikkelen zou, is het een doode vorm gebleven: de aanzienlijkste administrative functie in het land; de eerste of de laatste trechter — van welk einde men beginnen wil te tellen — dien het vocht moet doorloopen om voor het publiek gebruik geschikt te worden verklaard. Met dat volslagen gebrek aan tact en inzicht, dat, van het begin der eerste revolutie af, de Fransche conservativen zoo bijzonder kenmerkt, verklaarde het behoud — nadat de eerste ontsteltenis door de februari-revolutie opgewekt, voorbij was — dat de *orde* voortaan alléén en uitsluitend haar eigendom zijn zou; toen zij de *partij der orde* stichtte en wat het levenselement van alle partijen en alle regeringsvormen is, tot het monopolie van ééne maakte, zag zij niet in en begreep zij niet, dat zij daardoor aan de *wanorde* het regt gaf om óók een deel van den staat te zijn, om óók plaats te nemen als een der aanstaande vormen van regering die hunnen tijd afwachten. Wanneer ééne partij zich van de maatschappelijke orde, tot uitsluitend eigen gebruik, meester maakt, laat zij voor alle andere partijen slechts de keuze der

wanorde overig; erkent zij de noodzakelijkheid, ja de billijkheid, dat, indien zij d. i. »de orde» zich niet kan handhaven, de regering der wanorde eenen aanvang neme. Zij erkent, dat de wanorde een politiek geloof, eene overtuiging, een beginsel van regering zijn kan. Blijkt het dat met »de orde» niet te regeren is, zoo is de regering der wanorde legitiem geworden.

Een monopolie kan niet gehandhaafd worden zonder verbods-wetten. De Fransche regering zag dit, en om zich van het voortdurend, uitsluitend bezit der »orde» te verzekeren, liet zij eene reeks van dwangmaatregelen en beperkingen voteren, die ten doel hadden, alle concurrentie van ongoavernementeele orde te onderdrukken en alle vrijheden, die niet als gouvernementen-vrijheden gestempeld waren, verbeurd te verklaren. Zij vergunde aan elk en een iegelijk in Frankrijk, vrijelijk al te zeggen, te schrijven, te drukken, te lezen en te doen wat hij verkoos, mits hij alleen verkoos te zeggen, te schrijven, te drukken, te lezen en te doen, wat »orde» — gouvernementen-goed — was. Al wat wanorde — d. i. anti-gouvernementen-orde — is, is geconfisqueerd.

De Fransche regeringen die elkander sedert 24 februari 1848 hebben opgevolgd, hebben niets geschapen en niets tot stand gebracht. Men zocht niet het eigen beginsel tot het nationaal beginsel te maken; men zoekt alleen het beginsel der tegenpartij in de publieke opinie te verderven. De tegenpartij meende niet beter te kunnen doen, dan dezelfde taktiek aan te wenden en zoo kon het resultaat niet anders wezen, dan de loochening van alle beginselen, alle stelsels, alle vormen van regering. Men vernietigde elkander over en weder om op het slagveld niets over te laten, dan puinhoopen en verminkte, voor verderen strijd onbruikbare, strijders.

De uitslag der Parijsche verkiezingen is een treffend blijk en tevens eene strenge straf van de onbekwaamheid en het onvoldoende der Fransche regering. De »orde» meende dat de verbods-bepalingen nog niet streng genoeg waren, en heeft nieuwe dwangmaatregelen tot verzekering van het monopolie van orde voorgesteld. Zij heeft daardoor des te duidelijker doen uitkomen, hoe zwak zij de kracht der orde tegen die der wanorde achtte. De pers der orde heeft zich niet minder onvoorzigtig en onverstandig gedragen, dan de regering der orde. Zij begon met de sterkste loocheningen van de mogelijkheid der socialistische benoemingen; zij versterkte daarna op alle mogelijke wijzen den triomf der eventueele socialistische benoemingen, door haren wanhopigen tegenstand tegen eene, naar haar voorgeven, onmogelijke gebeurtenis. In elk geval was zij onoprecht of inconsequent: onoprecht, zoo zij de uitkomst voorzag, welke mogelijkheid zij steeds bleef ontkennen; inconsequent, indien zij zich zooveel moeite gaf om iets te bestrijden dat, naar hare wijze van zien, toch nooit plaats zoude grijpen. In allen gevalle werkte zij mede om het moreel gezag der partij van wanorde te versterken; overwin-

nend, kon de wanorde met regt aan de orde tegenwerpen, dat zij niet de uitdrukking van het Fransche volk was; overwonnen, hadden de pogingen zelve der tegenstanders, haar eene eervolle nederlaag bereid, eene van die nederlagen, die meestal de eerste stappen zijn tot aanstaande overwinningen. Toen zij hare nederlaag niet meer kon ontveinzen, deed de pers der orde juist dat, wat zij vóór de verkiezing had moeten doen en nu juist niet doen moest. Zij verkondigde nu, dat, alles wel overwogen, drie Parijsche verkiezingen toch niet de overtuiging der Fransche natie uitdrukten en dat, bij slot van rekening, de »orde» bij de verkiezingen meer gewonnen dan verloren had. De conservatieve pers heeft de rol van sosie volmaakt wel gespeeld:

*Je vois, devant notre maison,
Certain homme dont l'encolure
Ne me présage rien de bon.
Pour faire semblant d'assurance,
Je veux chanter un peu ici.*

De mortelles frayeurs je sens mon ame atteinte.

Mais pourquoi trembler tant, aussi?

Oui, oui, ne souffrons point qu'on nous croie un oison:

Si je ne suis hardi, tâchons de le paraître.

Faisons nous du coeur par raison. enz.

De Parijsche verkiezing is, gelooven wij, voor een groot deel, eene protestatie tegen de reactionnaire gezindheid der regerende partij. Maar is dit een troost? Zou het voor Frankrijk's toekomst zelve niet wenschelijker zijn, zoo de 132,000, de 128,000 en de 125,000 stemmen op CARNOT, VIDAL en DE FLOTTE uitgebragt, eene overtuiging uitdrukten, in plaats van een enkel protest? Zag Frankrijk in het politiek geloof dier heeren een beginsel van regering, een stelsel, aan hetwelk het zich kon aansluiten, er ware uitzigt, dat de omwenteling eenmaal gesloten werd en Frankrijk tot eenen normalen toestand terugkeerde. Maar als een enkel verzet tegen eene regering, die niets weet te voorzien en niets te voorkomen, is de Parijsche verkiezing slechts een stap verder op dien noodlottigen weg van wederkeerige vernietiging, die ten slotte op de geheele demoralisatie van het Fransche volk moet uitloopen. Welke toekomst gaat het land te gemoet, als, in Parijs alléén, 130,000 burgers zich aan de wanorde aansluiten, omdat »de orde» niet te regeren weet?

Al hetgeen wij in Frankrijk zien gebeuren bevestigt, hetgeen wij reeds herhaalde malen zeiden, dat de vrucht, in februari 1848 gewelddadig afgerukt, nog verre van hare rijpheid verwijderd was. Men begon eene revolutie, om daarna te zien, wat men van de revolutie maken zou. En men is thans even zoo verre verwijderd van het te weten, als men toen was; misschien verder. Men ziet thans, dat men noch één doel voor ogen had, noch het eens was over de middelen. De stof, die zich uitgaat tot element van organisatie en regering te zullen dienen, is nog zoo onvolledig ontwikkeld, zich zelve nog zoo weinig

zcker, dat het onmogelijk is vooralsnog eenig stelsel er op te grondvesten. Frankrijk heeft zich geworpen in eene reeks van proefnemingen van regeringsvormen en regeringsmethoden, die tot nu toe geen ander resultaat hebben opgeleverd, dan dat zij niet gaven wat men in hen zocht. Terwijl de oude vormen versleten zijn, zijn de nieuwe nog in hunne kindsheid. Wordt men niet, op het aanschouwen van al die ijdele en vruchteloze pogingen, gedrongen de vergelijking van den dichter te bezigen en met hem uit te roepen:

*Diesem Ambos vergleich ich das Land,
den Hammer dem Herrscher,
Und dem Volke das Blech, das in der
Mitte sich krümmt.
Wehe dem armen Blech! wenn nur
willkürliche Schläge
Ungewiss treffen, und nie fertig der
Kessel erscheint.*

Buitenlandsche berigten.

ZUID-AMERIKA.

Z. M. de Keizer van Brazilië heeft den eersten januari jl. de zitting der Wetgevende Vergadering met de volgende aanspraak geopend:

»Waardige vertegenwoordigers des volks!

»Ik zou bij de opening dezer zitting het levendigst genoeg gesmaakt hebben, indien zij mij niet de smartelijke gelegenheid gaf om de noodlottige gebeurtenissen te vermelden, die onlangs in de provincie van Pernambuco hebben plaats gehad.

»Lieden, door snoode hartstogten gedreven, hebben de openbare orde gestoord, en pogingen gedaan om de instellingen van Brazilië omver te werpen.

»Het verblijdt mij echter u te kunnen aankondigen, dat die misdadige handelingen onderdrukt zijn geworden door den moed en de volharding der nationale garde, des legers en der zeemagt, onder de vaderlandlievende medewerking van de overgrote meerderheid der ingezetenen van die provincie. Ik dank hen voor de ondersteuning die zij aan mijn gouvernement verleend, en voor de bewijzen van verknochtheid die zij aan hetzelfde gegeven hebben.

»De rust in de provincie Pernambuco is echter nog niet volmaakt hersteld. Misleide lieden, doof voor de stem mijner Keizerlijke goedertierenheid, zijn naar de bosschen gegaan om hunne misdadige loopbaan te vervolgen, en hebben de openbare orde op nieuw trachten te verstoren; maar mijn gouvernement gaat voort met het aanwenden van krachtige middelen om deze kiemen der revolutie uit te roeijen.

»Vrede is eene volstrekte voorwaarde van het algemeene welzijn; ik zal dus alle pogingen in het werk stellen, om de vredelievende betrekkingen, die thans tusschen Brazilië en vreemde mogendheden bestaan, te onderhouden, zoolang zulks kan geschieden zonder nadeel voor de nationale eer en waardigheid.

»Ik roep uwe aandacht in op de noodzakelijkheid om geschikte maatregelen te nemen, ten einde mijn gouvernement in staat te stellen tot het vermeerderen van de zee- en landmagt, en tot het verzekeren eener doelmatige organisatie van dezelve.

»De veranderlijkheid der waarde van het circulerend medium belemmert de handelsondernemingen en belet de ontwikkeling der nationale nijverheid; het is uit dien hoofde noodzakelijk daaraan meerder vastheid te geven, en gelukkig zal de verbetering onzer inkomsten ons in staat stellen om met het aanwenden der daartoe geschikte middelen een begin te maken.

»Bijzonder moet ik aan uwe aandacht aanbevelen de middelen om aan onze landbouwende klassen werk te verschaffen, waaraan het gebrek dagelijks toeneemt.

»Eenige voorstellen, betreffende dit en andere onderwerpen, die het welzijn des lands noodzakelijk maakt, zullen aan uwe overweging worden onderworpen.

»Waardige vertegenwoordigers des volks — een monarchale vertegenwoordigende regeringsvorm, met instellingen, die, terwijl zij de tusschenkomst des volks en de beraadslagingen over zijne dierbaarste belangen verzekeren, de regten en vrijheden der burgers verwaarborgen, en de ontwikkeling van hunne nijverheid en handel beschermen, is de zekerste waarborg van het nationaal geluk; wij moeten die instellingen ongeschonden trachten te bewaren.

»Overeenstemming tusschen de verschillende staatsmagten is het krachtigste middel om dat doel te bereiken, en zal aan het land een voorbeeld geven van die eensgezindheid en oprechte samenwerking, zonder welke het niet tot die grootheid en magt kan geraken, waartoe de Voorzienigheid het bestemd heeft.

»Ik verklaar deze zitting geopend.»

DUITSCHLAND.

Volgens een telegraphisch bericht uit Erfurt van den 26sten dezer, heeft de heer von Radowitz dien

dag in het volkshuis eene uitvoerige mededeeling gedaan omtrent den tegenwoordigen stand der Duitse aangelegenheden. »Zij behelsde, zegt het bericht, eene scherpe wederlegging van al de aanvallen der tegenstanders en met name van Wurtemberg; — het betoog dat het nieuwe Münchener verbond op de roeping van het Erfurter parlement geenen invloed kon uitoefenen, — en de vermaning om op den ingeslagen weg te volharden. Zijne rede vond veel bijval, vooral bij de linkerzijde van het huis.

— Het Wurtembergse half-officiële dagblad vermeldt de terugroeping van den Pruisischen gezant op de volgende wijze:

»Naar men verneemt is, ten gevolge van de wijze waarop de Koning zich in zijne troourede op den 15den dezer over den tegenwoordigen stand van het vraagstuk der Duitse staatsregeling heeft uitgelaten, en welke men aan het Berlijnsche hof als al te vrijmoedig beschouwd heeft, het personeel van het Pruisische gezantschap van hier teruggeroepen.»

Volgens berichten uit Stuttgart had het afbreken der diplomatieke betrekkingen met Pruisen aldaar bij velen een zeer onaangenaam indruk gemaakt en tot het gerocht aanleiding gegeven, dat het ministerie zou aftreden. Dit gerucht had nog meer voedsel erlangd, doordien de standen-vergadering in hare zitting van den 23sten dezer, de door het gouvernement verlangde magtiging om de bestaande belastingen tot den laatsten juni te blijven heffen, geweigerd, en slechts tot den laatsten april toegeestaan had, hetgeen als een votum van wantrouwen beschouwd werd. Intusschen heeft het ministerie zich den 25sten met de standen-vergadering verstaan nopens de wijze, waarop de herziening der constitutie zal plaats hebben. Van zijnen kant was, gelijk vroeger gemeld is, voorgesteld, dat eenige door de kamer te benoemen commissarissen met regerings-commissarissen in een voorloopig overleg zouden treden nopens de hoofdpunten, die bij de herziening in aanmerking kwamen. Door de commissie, in welke handen dit voorstel was gesteld, was geadviseerd om het aan te nemen, voor zooveel betref het denkbeeld eener voorloopige behandeling der voornaamste punten, maar om met die onderhandelingen de reeds bestaande commissie voor de zaken der constitutie, en geene afzonderlijk door de vergadering benoemde commissarissen, te belasten. De ministers in de zitting van den 25sten verklaard hebbende, dat het gouvernement een in dien zin genomen besluit zou moeten beschouwen als eene geheele verwerping, van zijn voorstel, werd door een der leden voorgeslagen om de benoeming van zes commissarissen voor de voorloopige beraadslagingen aan de commissie voor de zaken der constitutie op te dragen, en dit voorstel, waarmede de ministers zich vereenigden, met 56 tegen 7 stemmen aangenomen.

Frankfort, 26 maart. Bij het departement van oorlog te Munchen heerscht eene buitengewone bedrijvigheid. Op last van hetzelfde wordt een groot aantal congrevische raketten en scherpe patronen vervaardigd. Ook worden de artilleristen ijverig in de bediening van het geschut geoefend; bij de kavallerie worden de eskadrons op 110, en niet zoo als vroeger het voornemen was, op 150 man gebragt, daar zulks als hinderlijk voor de snelle bewegingen in het veld geoordeeld wordt. Te Ingolstadt wordt met ijver gearbeid, om deze vesting in staat van verdediging te stellen; de afzonderlijke forten derzelve zijn reeds van al het noodige voorzien, om eenen geduchten weerstand te kunnen bieden.

— In onze politieke kringen wil men weten, dat ter verhindering eener botsing tusschen Noord- en Zuid-Duitschland, Oostenrijk in zoo verre bemiddeld wil optreden, dat hetzelfde al de staten die het verdrag van 1815 hebben ondertekend, uitnoodigen wil tot het houden van een congres. Het kabinet van Weenen heeft, naar men verzekert, hierover reeds meerdere beraadslagingen gehouden, en men verwacht des aangaande nadere mededeelingen.

— Uit Erfurt wordt ons medegedeeld, dat de justitie-raad Rötger aldaar van de Pruisische regering in last heeft ontvangen, om Saksen en Hanover bij het bonds scheidsgericht aan te klagen wegens het niet vervullen der verplichtingen, door deze beide staten ten aanzien van het drie koningen-verbond aangegaan.

Zwitserse grenzen, 26 maart. Uit Bern ontvangen wij zoo even berichten van gisteren avond. De groote volks-vergaderingen bij Masingen waren rustig afgegaan. Er waren in de vergadering der liberale conservatieven meer dan 10,000 personen bijeen, waaronder meer dan 2000 burgers van Bern, en in die van de radicalen tusschen de 5 a 6000 personen. De beraadslagingen hebben tot geene botsing tusschen beide vergaderingen aanleiding gegeven. Het programma der radikale partij voor de in mei plaats hebbende verkiezingen is in den gewonen opgewonden toon verval. Dat der behoudende partij ademt daarentegen een zeer gematigden toon, en dringt voornamelijk aan op eerbied voor de wotten en handhaving der verdragen ten opzichte van het buitenland, maar verklaart zich tevens met kracht tegen elke inmenging van vreemde mogendheden of van vreemde indringers in de Zwitserse zaken. De verkiezingen van mei zullen over de toekomstige staatkundige houding van Bern en ook van geheel Zwitserland beslissen. De kansen zijn over het geheel niet ongunstig voor eene overwinning der libe-

raal-behoudende partij. Gisteren avond keerden de deelnemers aan deze volksvergaderingen met muziek naar Bern terug. Hunne rustige houding vrijde de wenschen van hen, welke op buitensporigheden gerekend hadden. De kanonnen, die men voor den dag gehaald, de troepen, die men in de stad geroepen, en zelfs de geneesheeren, die men in gereedheid gehouden had, kregen niets te doen.

Weenen, 25 maart. Men zegt, dat de Russen niet voornemens zijn de Donauvorstendommen te verlaten. Te Odessa maken zij groote toerusting.

Berlijn, 27 maart. Men verzekert, dat, ten gevolge van de indiening van het Munchener verdrag met Oostenrijk, nieuwe onderhandelingen over de Duitse quaestie zijn aangeknoopt. Pruisen moet daarbij hebben verklaard, dat het den nieuwen vereenigden Oostenrijkschen Keizersstaat niet en onder geene voorwaarden kan beschouwen als gerechtigd om deel te nemen aan den te herziene bond van 1815, en dat het in geene onderhandeling zal treden op een grondslag, welke de Duitse onafhankelijkheid zou vernietigen.

— Over de houding van Rusland ten aanzien van het Duitse verbond loopen, velerlei geruchten. De mondellinge bedreigingen van den Keizer aan den Pruisischen gezant gedaan, voor het geval van eene hervatting des oorlogs met Denemarken, zijn ditmaal geene verzinsels, de nota's echter, welke tot nu toe zijn ingezonden, hadden alleen de strekking, om te waarschuwen tegen het gevaarlijke van het hervatten des oorlogs.

ENGELAND.

Londen, 27 maart. Onder dagtekening van 12 maart wordt het volgende uit Athene aan den Times geschreven:

»Den 9den dezer kwam hier een koerier van St. Petersburg aan; hij had de reis in 14 dagen gemaakt en den weg genomen over Konstantinopel. Hij bragt twee gewichtige depêches van de Russische regering voor den gezant Persiani mede. De eerste was de copie eener nota van den graaf von Nesselrode aan den baron von Brunow te Londen; de tweede was eene nota van den graaf aan den heer Persiani. Naar hetgeen nopens den inhoud uitgelekt is, schijnt de graaf te denken, dat het geschil tusschen Engeland en Griekenland op het punt staat van uit den weg geruimd te worden en hij verheugt zich over dat uitzigt. »Geene zelfzucht,» voegt de graaf er bij, »zal Rusland beloften de goede diensten van Frankrijk, die door Engeland zijn aangenomen, te ondersteunen; maar de Keizer zal zijne medewerking tot beslechting der quaestie niet verleenen, dan op voorwaarde dat er geenerlei stap gedaan worde, in strijd met de regten van Griekenland als onafhankelijk Koningrijk.» De heer Persiani heeft de beide nota's door den Griekschen minister van Buitenlandsche Zaken en een of twee van diens ambtgenooten laten lezen; maar hij heeft er aan het gouvernement of het corps diplomatique nog geene copie van gegeven. Evenmin heeft hij eenige mededeeling, dien betreffende, aan den heer Wyse of den baron Gros gedaan.

»Zoodra de aankomst van dien Russischen koerier in Athene bekend werd, kwamen de meest overdreven geruchten in omloop. De Russische partij en de Franschgezinden legden de grootste vreugde aan den dag, en ook het volk deed eene demonstratie tot betuiging zijner tevredenheid. De karneval was tot op dien dag vrij somber geweest; maar toen er verteld werd dat de Czaar Griekenland te hulp zou komen, veranderde het aanzien der stad als door een tooverslag. Vreugdevuren werden aan de hoeken der straten ontstoken en overal deed de volksvreugde zich op eene luidruchtige wijze kennen.

»De Grieksche regering is, naar men zegt, bereid de schopen, die admiraal Parker, reeds in bezit heeft, aan hem over te laten, mits Engeland geene nieuwe concessien vordert. Echter schijnt nog geene kennisgeving van dien aard aan den heer Wyse gedaan te zijn en ofschoon dat bericht, naar men wil, van een lid der Grieksche regering afkomstig is, mag het vooralsnog als voorbarig beschouwd worden.

»De baron Gros houdt zich nog bezig met het onderzoek van het geschil en heeft overigens nog niets gedaan, dat echter bij den verwikkelden toestand der quaestie, geene verwondering kan baren.»

— De Amerikaansche bladen bevatten den volgende brief van den Engelschen gezant, s'r H. Bulwer, aan den Secretaris van Staat Clayton, dd. 3 januari jl.

»Mijnheer! Daar de regering van H. B. M. vernomen heeft, dat het gouvernement der Vereenigde Staten voornemens is, de regten te verhoogen op het Engelsche ijzer, dat in deze laatstgenoemde republiek wordt ingevoerd, ben ik door de regering van H. B. M. gelast, aan het gouvernement der Vereenigde Staten de verwachting te kennen te geven, dat de regten die bij derzelve tegenwoordig tarief zijn bepaald en die reeds zoo zwaar op de Engelsche voortbrengselen drukken, niet verzwaard zullen worden; en ik mag niet nalaten te doen opmerken, dat eene verhooging der regten op de Britsche manufacturen en voortbrengselen, gedaan wordende in een oogenblik, waarin het Britsche gouvernement door onderscheidene middelen den handel tusschen de beide landen poogt te vergemakkelijken, een zeer onaangenaam indruk zou maken op de openbare meening in Engeland.»

Deze brief, die door het kabinet aan het congres is medegedeeld, werd in de zitting van den Senaat op 6 maart scherp aangetast door den heer Cooper, die daarbij verklaarde dat de Engelsche gezant door dezen stap zijne pligten geschonden had, door zich te bemoeijen met quaestien die de inwendige politiek des lands betreffen. De redenaar noemde de aanmerking van sir Henry Bulwer zeer onbeschaamd. Onderscheidene andere redenaars lieten zich uit in denzelfden geest. De heer Clayton alleen nam de verdediging van den Engelschen gezant op zich en verklaarde dat diens handelwijze in de oogen der regering ouberispeeljk was. Na deze debatten werd de brief met nadere daartoe betrekkelijke documenten verzonden naar de sectie voor koophandel.

BRUSSEL.

Brussel, 28 maart. Het voorstel van den heer Larochejaquelein, betreffende het beroep op het Fransche volk ten aanzien van den regeringsvorm, heeft eenige afwisseling gebracht in de polemiek der dagbladen over de wet tegen de drukpers. Alle dagbladen houden zich in het breede daarmee bezig, en ook alle, behalve de Patrie en de Gazette de France, verklaren zich tegen het nemen van het initiatief door den afgevaardigde van Morbihan.

De heer de Larochejaquelein heeft de tegen hem uitgevaardigde banvloek niet willen aannemen. Bij den aanvang der zitting van gisteren, is hij komen verklaren waarom hij den vorigen dag afwezig was en heeft hij de beweegredenen ontwikkeld die hem tot het doen van zijn voorstel geleid hadden. Men moet het erkennen dat hij zoowel aan de register- als aan de linkerzijde vrij harde waarheden gezegd heeft, en dat hij, bij gemis van eenige andere verdienste, zulk eene rondborstigheid aan den dag heeft kunnen leggen, waartan zijne staatkundige vrienden niet insgelijks het voorbeeld geven. Vervolgens heeft hij doen opmerken, dat zij die zijn voorstel voor buitensporig en onconstitutioneel verklaarden, daardoor zich verbonden de constitutie niet te herzien vóór het tijdstip en onder de voorwaarden door de meerderheid daartoe vastgesteld.

Maar al die debatten konden geen doel meer hebben. De quaestie was den vorigen dag, bij afwezigheid van den heer de Larochejaquelein uitgemaakt, door de aanneming der *question préalable*. Nadat dit incident afgelepen, eenige der laatste verkiezingen geldig verklaard waren en tot verdaging van elke beslissing ten opzichte van anderen besloten was, heeft de vergadering de algemeene discussien over de begroting, die den vorigen dag waren afgebroken, voortgezet.

Zoo de commissie voor de begroting lang op haar rapport heeft doen wachten, dan schijnt de vergadering besloten te hebben den verloren tijd, door den speed der aanneming te willen herwinnen. Het laatste gedeelte der zitting van gisteren was haar voldoende om de begroting der publieke schuld, die van justitie en buitenlandsche zaken met gezwinde pas aan te nemen.

De vergadering heeft beslist dat er donderdag, vrijdag en zaterdag van de goede week geene zitting gehouden zal worden.

In tegenspraak met de verzekering van de Patrie, heeft de regering gisteren geen wets-ontwerp aangeboden betreffende de vreemdelingen en het politiek domein.

De *Moniteur* heeft het wets-ontwerp op het onderwys bekend gemaakt. Zoo vervalt het gerucht omtrent eene vierde lezing waaraan de President der Republiek, naar gezegd wordt, dit ontwerp zoude hebben willen onderwerpen.

Er is geen nieuws uit Italië, dan alleen dat, volgens eenige berichten uit Portici, de terugkeer van den Paus naar Rome tot den 15den april zoude zijn uitgesteld.

De steden Lucca en Pisa zullen, naar men zegt, in staat van beleg verklaard worden, ten gevolge der ongeregeldeheden die, op het bericht der laatste verkiezingen te Parijs, zouden hebben plaats gehad.

Men kent de merkwaardige eigenschappen der *Gutta Percha* en de talloze verscheidenheid der toepassingen van deze nieuwe stof. Men maakt er bretels, kleederen, flesschen, laarzen enz. van, en die ondoordringbare en onverslijtbare producten worden door reizigers zeer gezocht. Wie heeft de *gentlemen* niet benijd, die, met een uitmuntend paar sterke laarzen van dit nieuwe fabrikaat voorzien, niets gevoelen van de koude, waarvan hunne reisgenooten, telkens bij het openen van het portier, zooreel te lijden hebben. Gisteren heeft men echter ook eenige van hare inconveniënten kunnen ontwaren. Een Duitsch reiziger, die naar Parijs ging, had aan het station van den zuider-spoorweg plaats genomen in eene diligencie; hij vleide zich in eenen hoek, zette zijne voeten op eene stoof van zink, die in het rijtuig voorhanden was, en sliep tot Tubize. Toen hij aan dit station was aangekomen, maakte hij eene dier bewegingen welke aan de slapende reizigers eigen zijn bij het ophouden van den trein; hij wilde zijne verdoofde beenen eene andere positie geven, maar hij ondervond eenen tegenstand die hem wakker maakte en ontdekte spoedig dat de *gutta percha*-zolen zijner laarzen gesmolten waren en hij ze, bij elke poging die hij deed om haar van de stoof los te maken, als echte macaroni aan draden trok. Onmiddellijk werden de ramen losgemaakt om den reuk die door dit voorval, dat algemeen gelach verwekte, ontstaan was, te verdrijven, en de onge-

lukkige reiziger was verplicht zijne laarzen en kousen geheel uit te trekken en de reis tot Parijs met bloote voeten, in couranten gewikkeld, voort te zetten, want hij had zijne bagaasje den vorigen dag naar de plaats der bestemming vooruitgezonden.

De *Moniteur Belge* behelst het postverdrag tusschen België en Luxemburg dat op 22 januari jl. te 's Gravenhage gesloten is tusschen den generaal *Willmar*, namens den Koning der Belgen en den heer *G. d'Olimart* namens Z. M. den Koning-Groothertog van Luxemburg. Genoemd officieel blad deelt daarbij het volgende mede:

»De minister van Openbare Werken geeft kennis dat, te beginnen met 1 april c. k., het port der brieven van België naar het Groothertogdom Luxemburg en van daar ook naar België, 30 centimes voor een enkelen brief zal bedragen.

»De brieven uit het Belgisch gedeelte van Luxemburg naar het groothertogdom, en zoo ook omgekeerd, zullen slechts met 20 centimes per enkelen brief belast worden.

»Het gewigt van den enkelen brief is bepaald op 10 wigjes; de brieven van 10 tot 20 wigjes betalen dubbel port, en zoo vervolgens, telkens eenmaal het port bijvoegende voor 10 wigjes.

»De frankering zal niet poststempels kunnen geschieden; maar ingevalle de op den brief geplakte poststempel niet voldoende mogt zijn voor het geheele port, zal de waarde dier stempels voor den afzender verloren zijn en de brief als ongefrankeerd beschouwd worden.

De dagbladen en periodieke geschriften, zoo mede de ingenaalde boeken, brochures en andere geschriften, in België uitgegeven en naar het groothertogdom Luxemburg bestemd of omgekeerd, zullen voortaan zonder onderscheid tot aan de plaats van bestemming gefrankeerd kunnen worden, tegen betaling van 4 centimes per vel druks.

PARIS.

Parijs, 26 maart. Onder de vreedsoortige voortbrengselen van dezen tijd verdient vermelding, de transactie die gesloten is tusschen den heer *Proudhon* en Prins *Lodewijk Bonaparte*. Ziehier de geschiedenis van dit nieuwe tractaat van Tilsitt. Het is de heer *Proudhon* die de zaak verhaalt, in het laatste nummer van de *Voix du Peuple*.

»Den 13den februari van Sainte Pelagie naar de conciergerie overgebracht, zag ik mij bedreigd met de verlenging tot in het oneindige, van mijn consigne, zoo ik niet het verstandige besluit had genomen zelf daaraan een einde te maken. Ik schreef derhalve aan den prefect van politie, dat, hoeveel het ook aan mijne belangen en mijne eigenliefde mogt kosten, ik mij zoude getroosten, zoo lang ik in de magt van den cipier was, in geen enkel dagblad, een polemisch artikel te schrijven over de handelingen van het bewind, hoe die ook zouden wezen; dat ik, daar de administratie dit scheen te verlangen, mijne rol als dagbladschrijver voor geëindigd beschouwde; dat ik mij alleen voorbehoed, de huishoudelijke en sociale quaestien uit het oogpunt der zuivere wetenschap en der algemeenste belangen te behandelen, buiten alle burgerlijke of plebeische consideratiën.

»Deze verklaring, door mij gegeven, geheel vrij naar den geest, zoo al niet vrij naar het lichaam, en na rijpe overweging, had aanstonds ten gevolge, dat de prefect van politie de orders die ten mijnen aanzien gegeven waren, introk; en sedert dat oogenblik, kan ik u, mijne waarde vrienden, de hand weder drukken, de lucht van het plein inademen en de dagbladen lezen. Eene eenvoudige transactie heeft voor mijne rust meer gedaan, dan alle mogelijke klagten, verwijten en gescareeuw zouden hebben kunnen uitwerken.

»Voortaan zult gij, mijne vrienden, van mij niets anders ontvangen dan enkel wetenschappelijke mededeelingen. Het bewind maakt zich toornig en blind, ik zal het niet tergen met mijne scherpe sarcasmen; liever wil ik trachten het te doen buigen door zijn zijn pad te verlichten. Daarenboven behoeven de driften van het volk niet meer opgewekt te worden; het heeft veelteer onderrigt noodig. Mogt ik, bij deze nieuwe uiting mijner denkbeelden, gelukkig genoeg zijn om aan allen, zoowel vrienden als vijanden, de strengheid die men een tijdlang jegens mij gebezigd heeft, te doen beschouwen als een voorval dat gunstig is voor de zaak der vrijheid, en, ten minste éénmaal, door conservatieven en patriotten, den prefect van politie, den heer *Carlier*, doen toejuichen.»

— Men schrijft uit Livorno den 19den aan de *Riforma*:

»De stoomboot *Castor*, van Napels komende, is met een millioen francs in specie te Civita Vecchia aangekomen. Dit is de voorhoede van den Paus. Aan boord van dit vaartuig bevindt zich sic *Robert Peel*, zaakgelastigde van Engeland, die van Rome komt en naar Genna gaat.

— De Koning van Napels heeft het besluit der intrekking van de constitutie reeds in gereedheid gebracht. Men zegt dat zijn plan is tegelijkertijd het besluit eener algemeene amnestie uit te vaardigen. Dit is een gerucht dat sedert eenigen tijd in omloop is.»

— In de zitting der Sardijnische Kamer van Afgevaardigden, van 22 maart, heeft de president van den ministerraad mededeeling gedaan van het huwelijk van Z. K. H. den Hertog van *Genua* met

Prinses *Maria Elisabeth van Saksen*, dat den 19den maart was vastgesteld.

— De senator van het koninkrijk Sardinie, ridder *Albert Ricci*, is benoemd tot gezant te Berlijn. Het gerucht loopt dat Oostenrijk tegen de benoeming geprotesteerd heeft. Wij gelooven echter dat dit ongegrond is.

Parijs, 27 maart. Men verhaalt, dat *Fresneau*, een der hoofden der meerderheid, die partij verlaat en hare staatkunde, benevens die van den president en het ministerie, hevig zal bestrijden. Volgens het oordeel van dat achtenswaardig lid der vergadering, loopt de niet gemeende vereniging van de verschillende partijen der meerderheid op niets uit; de *actieve* staatkunde van den president brengt niets voort; en de betugelingspolitiek van het ministerie, door de hoofden der meerderheid aangeraden, voert ons tot groote rampspoedige gebeurtenissen; het socialisme wint daarom alleen zoo veel veld in de dorpen, omdat de landlieden gebukt gaan onder den dubbelen druk hunner eigenaars en van den staat. — Naar het oordeel van *Fresneau* moet men de republikeinsche politiek aannemen, d. i. eene politiek van bevrediging en van kracht, als die, welke onder *Cavaignac* en *Goudchaux*, Frankrijk heeft gered. Zulke denkbeelden heeft *Fresneau* in zijn bureau verkondigd. Zijne vrienden zijn zeer ongerust over deze plotselinge verandering.

— Een armen socialistischen daglooner werd door zijn huisheer wegens wanbetaling de huur opgezegd. Doch hij ging naar zijn schuldeischer toe en vermurwde hem zoodanig dat deze hem het geld kwijt schold. De socialist was buiten zich zelven van vreugde, en riep uit: »Welnu mijnheer, zoodra de nieuwe revolutie komt en ik huisheer zijn zal, en gij niet meer, dan zal ik u ook zoo behandelen!»

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 29 maart. Te Groningen wordt verhaald, dat de heer *Thorbecke* een der Groningsche leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zou gemagtigd hebben, om aan zijne gewestgenooten te verklaren, dat hij, minister, van voornemen was, het behoud van twee academiën voor te stellen, en wel die van Leiden en Groningen. (A. C.)

— Er schijnt bij velen nog altijd eenige twijfel te bestaan omtrent het al of niet vrij zijn van regten voor goederen, die voor de tentoonstelling van 1851 naar Londen gezonden, aldaar verkocht zullen worden; de daaromtrent genomen resolutiën brengen stellig mede, dat die goederen voor zoo verre hunne bestemming zich blijft bepalen tot het gebouw der tentoonstelling, beschouwd zullen worden, als aldaar in entropôt opgeslagen en mitsdien vrij van regten te zijn, maar dat zij, in geval van verkoop, regten zullen moeten betalen. (A. C.)

's Gravenhage, 28 maart. De minister van Financiën heeft de aandacht gevestigd van alle eigenaren of beheerders van kapitalen nog ingeschreven in het grootboek der uitgestelde schuld, en van alle houders van kansbiljetten van die schuld, op den inhoud der wet van 24 december 1849 (*Staatsblad* no. 65), ten gevolge van welke:

1o. kapitalen in het grootboek der uitgestelde schuld op gequalificeerde en verbondene rekeningen ingeschreven, tot en met den 30sten april 1850, zonder bijvoeging van kansbiljetten in het grootboek der 2½ percents rentegevende schuld, kunnen worden overgebracht op den voet van art. 2 § 1 b der wet van 27 september 1841 (*Staatsblad* no. 35);

2o. de termijn binnen welke alle uitgestelde schuld, en alle kansbiljetten niet uitgeloot om in 1841 of vroeger over te gaan in werkelijke schuld, op den voet der zoo even vermeldde wet in werkelijke rentegevende schuld moeten zijn overgebracht, om niet onherroepelijk te vervallen aan het rijk, is verlengd tot en met 30 april 1850; en

3o. kansbiljetten, uitgeloot om in 1841 of vroeger over te gaan in werkelijke schuld, na 30 april 1850 en tot zolang zij niet door de dertienjarige verjaring zijn getroffen, tegen een verhoogd examinatieloon van f 20, voor iedere f 1000, zullen worden toegelaten om, zonder bijvoeging van een kapitaal ingeschreven uitgestelde schuld, in 2½ percents rentegevende schuld over te gaan.

's Gravenhage, 29 maart. Men vernoemt dat het ontwerp van wet nopens het regt van enquête reeds bij den Raad van State is overwogen en dat hetzelfde thans gereed is, om aan de Staten Generaal, bij de hervatting hunner vergaderingen, te worden aangeboden.

— De minister van Justitie, in aanmerking nemende, dat bij de uitvoering der wet van 13 augustus II. (*Staatsblad* no. 39) gevallen zich hebben voorgedaan, dat vreemdelingen, bij art. 19 der wet met Nederlanders gelijk gesteld, of ook Nederlanders zelven, aan de regelen voor de toelating enz. van vreemdelingen vastgesteld, zijn onderworpen, heeft de ingezetenen herinnerd aan de bepalingen der besluiten van den Souvereinen Vorst, houdende, dat zij zich, des verkiezende, kunnen voorzien van binnenlandsche paspoorten; en dat zij zich, tot kostelooze bekoming van zoodanige paspoorten, behooren te vervoegen bij het gemeentebestuur hunner woonplaats, met overlegging van doopcedul of geboorte-akte.

— Bij besluit van 29 maart jl. no. 8, heeft Z. M., op voordragt van den minister van Binnenlandsche

Zaken, goedgevonden tot ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw te benoemen, den ingenieur van den waterstaat *L. Rijsterborgh*, en zulks zoowel uit hoofde van den buitengewonen ijver, door dezen ambtenaar aan den dag gelegd bij gelegenheid van den watersnood, waardoor de provincie Noordbrabant gedurende den afgelopen winter geteisterd werd, als uit aanmerking van zijne vroegere langdurige, trouwe en uitnemende diensten. (St.-C.)

Blijkens de opgave tot dusverre bij het departement van Binnenlandsche Zaken ingekomen, heeft de algemeene collecte tot leniging der verliezen door den jongsten watersnood in de onderscheiden daarvoor geteisterde provinciën veroorzaakt, aan hen, wien het ontbreekt aan eigen middelen tot herstel of tot voorziening in hunne behoeften, opgebracht in

Noordbrabant	f. 12,434.42
Gelderland (voorloopige opgaaf)	» 20,871.05
Zuidholland	» 57,541.91
Noordholland (voorloopige opgaaf)	» 53,216.95
Zeeland	» 7,615.29
Utrecht	» 10,958.45
Friesland	» 7,216.86
Overijssel	» 8,042.43
Groningen	» 8,182.04
Drenthe	» 2,325.82
Limburg	» 5,546.40
	f. 193,951.65

Daarenboven is bij voormeld departement nog regstreeks ontvangen en bij die opbrengst gevoegd:

van den Nederl. consul te Bremen	f. 28 50
van Zijne Heiligheid den Paus	» 4,725 00
van een commissie uit de liedertafel <i>Eutonia</i> te Amsterdam, wegens de zuivere opbrengst van een concert, den 7den maart door die liedertafel gegeven.	» 1,306.82
van den generaal <i>H. G. de Perponcher</i> , te Potsdam	» 150.00
van den baron <i>E. Sirtema van Grovestins</i> , Zr. Ms. gezant bij de koning van Spanje en Portugal.	» 30.00
De som voor de onderscheiden geteisterde provinciën ingezameld, bedraagt dus, voor zooverre tot nu toe bekend	f. 200,191.97

(Staats-Courant.)

's Hertogenbosch, 28 maart. Heden in den vroegen morgen overleed alhier, in den onderdom van 67 jaren, de Ed. Achth. heer *S. J. Versfelt*, bewaarder der hypotheek en van het kadaster, en een der oudste leden van den Stedelijken Raad van 's Hertogenbosch, wier belangen hij steeds getoond heeft in allen deele te behartigen; de staat verliest in hem een eerzigt en rechtschapen ambtenaar, terwijl zijne betrekkingen een geacht en vereerd hoofd missen; met ZEd. is dit reeds de 4de vacature in den stedelijken raad. Nog kort geleden verloor de stad den Ed. Achth. heer *J. de Wijs*, en het is bekend, dat in de maand oktober 1849 de kiezers hebben goedgevonden zich met de invoering der nieuwe grondwet onbeyoegd te verklaren, om de alstoen bestaande twee vacatures door hunne keuze aan te vullen.

(Hand.)

Buren, 22 maart. Op de heden alhier gehouden Palmveldenmarkt waren omstreeks 300, meerendeels schoone en kostbare paarden aangebracht. Ongeacht de tegenwoordigheid van onderscheidene buitenlandse kooplieden was er weinig handel. De kooplieden gaven als reden van hunne terughoudendheid op, dat sedert eenige dagen de aanvragen uit Frankrijk veel verminderd waren; en dat zij vermoedden dat dit op de palmmarkt te Utrecht ook een ongunstigen invloed zou uitoefenen. (T. S. & A. W.)

Arnhem, 30 maart. Bij besluit van den minister van Staat, gouverneur der provincie Gelderland, van 21 maart j. l., no. 1216/4, wordt de tijd der te houden inspectie over de verlofsgangers der nationale militia, in de maand mei 1850, bepaald als volgt:

Voor het kanton:

Arnhem, op den 14 mei	's morgens te 8 ure.
Wageningen, » » 14 »	's middags » 12 »
Kesteren, » » 15 »	's morgens » 8 »
Colenborg, » » 16 »	» » 9 »
Z. Boemel, » » 17 »	» » 9 »
Tiel, » » 18 »	» » 8 »
Wamel, » » 18 »	» » 11 »
Nijmegen, » » 21 »	» » 8 »
Ubbergen, » » 21 »	's middags » 12 »
Eib, » » 22 »	's morgens » 9 »
Roosendaal, » » 22 »	's middags » 1 »
Zevenhuizen, » » 23 »	's morgens » 9 »
Zuiplen, » » 14 »	's morgens » 8 »
Apeldoorn, » » 15 »	» » 10 »
Eiburg, » » 16 »	» » 9 »
Harderwijk, » » 17 »	» » 9 »
Barnvoort, » » 18 »	» » 8 »
Brummen, » » 21 »	» » 8 »
Doosborgh, » » 21 »	's middags » 12 »
Roelinkhem, » » 22 »	's morgens » 8 »
Varaseveld, » » 23 »	's middags » 12 »
Arnhem, » » 24 »	's morgens » 9 »
» » 24 »	» » 10 »
» » 25 »	» » 10 »

Advertentiën.

Op Maandag den 8sten April 1850 en volgende dagen, des voormiddags te 10 ure, zal aan het sterfhuis van den Heer *J. W. TROOST*, in leven Directeur der Brievenposten, in de Kerkstraat te Arnhem, voor kontant geld worden verkoocht:

Een nette **INBOEDEL**, waaronder vele **MAHONIJ**-en anderen **FIJNHOUTEN STUKKEN**, eene **PIANO**, beste **SPIEGELS**, **PENDULES**, twee **TAFELSERVIESEN**, waarvan een **Saxisch PORSELEIN**; ander fijn **PORSELEIN**, **AARDEWERK**, **KRISTAL**, **BEDDEN** en **TOEBEHOREN**, **TAPIJTEN**, **KAGCHELS**. — Te zien Zaturdags te voren van 10 tot 4 ure.

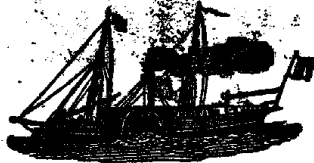
TE HUUR

Twee **HUIZEN**, zijnde *Rijn-Zigt* en de *Nieuwe Vliet*, met **STALLING**, **HOUTEN LOGGEN**, **OPEN TERREIN**, **BOOMGAARD** en **WEIDE**, bij elkander gelegen even buiten Arnhem, aan den Singel van de Velper-naar de Sabels-Barrière — Nadere Informatiën bij den Mr. Verwer **VAN KUIK**. — Brieven franco.

† † † **COMMISSARISSEN TOT DE NEGOTIATIE VOOR DEN STRAATWEG VAN ZUTPHEN NAAR APELDOORN EN DIJREN**, adverteeren bij dezen, dat het dividend op de aandelen in gezegde Negotiatie over 1849 is bepaald op $f 4 92 \frac{1}{2}$, en dat mitsdien ten huize van den heer **QUANJER**, te Zutphen, het blijk van dividend betaalbaar is gesteld tegen $f 24,65$ mits daarvan, ingevolge Art. 11 van het plan van Negotiatie, door den houder op gezegd blijk aantekening gesteld wordt.

Tegen zeer billijken prijs zijn beste kluit houdende **POOTDENNEN** en **Dennen KRIBHOUT** te bekomen digt bij den Straatweg of den *IJssel*. — Te bevragen bij **POPPING**, Boschbaas van *Hoguenau*, te *Ellekom*.

Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.

WOORJAARSDIENST 1850.
Van Arnhem naar Rotterdam.
Des **WOENSDAGS** en **ZATURDAGS**, 's morgens te 9 ure.
Aanvangende 23 Maart 1850.
Van Rotterdam naar Arnhem.
Des **ZONDAGS** en **DONDERDAGS**, 's morgens te 6 ure.
Aanvangende 7 Maart 1850.

ARNHEM & MANNHEIM.
Van Arnhem naar Mannheim, direct door met dezelfde Stoomboot, in Correspondentie met de *Keulen-Mindener*- en *Badensche* Spoorwegen, des Zondags en Donderdags, des middags te 3 ure, na aankomst van den Spoortrein van Amsterdam en der Stoomboot van Rotterdam.

PASSAGIERS-VRACHTEN. VAN ARNHEM NAAR:

	Voor-Kajuit. Enkele Reis.	Groote Kajuit. Enkele Reis.	Voor-Kajuit. Heen en terug.	Groote Kajuit. Heen en terug.
Rotterdam	f 1.25	f 2.50	f 1.85	f 3.75
Vreeswijk	» 0.80	» 1.60	» 1.20	» 2.40
Emmerik	» 0.45	» 0.90	» 0.68	» 1.35
Duisburg	» 1.10	» 2.20	» 1.65	» 3.30
Keulen	» 1.75	» 3.50	» 2.60	» 5.25
Coblenz	» 3.00	» 6.00	» 4.50	» 9.00
Mainz	» 4.00	» 8.00	» 6.00	» 12.00
Mannheim	» 5.00	» 10.00	» 7.50	» 15.00

Nadere informatiën zijn te bekomen bij **J. W. TER HAAR**, Agent te Arnhem.

RIJN-EN IJSSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.
Dienstregeling voor de maand Maart.
Van *Kampen*: Dingsdags, Donderdags en Zaturdags, des morgens om 6 uur.
Van *Arnhem*: Dingsdags, Donderdags en Zaturdags, des avonds circa 8 uur.

Van *Emmerik*: Zondags, Woensdags en Vrijdags, des morgens om 7 uur.
Van *Keulen*: Maandags, Donderdags en Zaturdags, des avonds om 5 uur.
Van *Dusseldorp*: Zondags, Dingsdags en Vrijdags, des morgens om 7 uur.
Van *Arnhem*: Maandags, Woensdags en Zaturdags, des morgens om 7 uur.

* * Heden is bij **BLUSSE EN VAN BRAAM**, van de pers verschenen en alom tot 50 Centen te bekomen:

BRIEF

INGEZETENEN VAN RIDDERKERK

AAN DEN HEER **M. J. R. THORBECKE**, Minister van Binnenlandsche Zaken, OVER **DADEN.**

Burgerlijke stand.

TIEL:
Van 19 tot en met 26 maart.
Gehuwd: Geene.
Bevallen: M. W. Schoots, geb. Leliveld van Cingelshouck, D. — D. van Zoelen, geb. van Gelderen, Z. — J. E. van Wijk, geb. van Tricht, D. — A. Brans, geb. Schiltmans, D.
Overleden: Doodgeb. D. van J. Hijselaar en van H. Koolhout.

WAGENINGEN:
Van 18 tot en met 25 maart.
Gehuwd: G. Mulder met J. A. Meurs, wed. W. Onderstal. — H. Looijen met G. van Laar. — A. Erpeka met A. Sip.
Bevallen: G. van Baak, geb. de Vrind. — A. van Laar, geb. van der Wis.
Overleden: H. B. Hanenberg, 18 jr.

ZALT-BOEMEL:
Van 18 tot en met 25 maart.
Gehuwd: J. W. van Weerden met J. A. van Broekhoven.
Bevallen: A. van Delft, geb. Dielens, D.
Overleden: J. Bakhuizen, 3 m. — Doodgeb. K. van P. P. van Zelst en P. van Oosterom. — J. A. de Haas, laatst echtgen. van J. M. de Wijs, 53 jaren.

CELENBORG:
Van 16 tot en met 23 maart.
Gehuwd: Geene.
Bevallen: A. Wansing, geb. Smits, Z. — M. Jager, geb. van Vliet, D. — C. van Santen, geb. Middelkoop, Z.
Overleden: J. W. van Haaren, 3 j. 5 m. — C. van den Ham, 87 j.

Marktprijzen.

ARNHEM, 29 maart.
Oude *Weit* van f 0.00 tot 00.00; Nieuwe van f 6.60 tot 8.25. — *Rogge* van f 4.00 tot 4.20. — *Boekweit* van f 4.30 tot 4.60. — *Garst* van f 3.20 tot 3.60. — *Vriesche Haver* van f 3.00 tot 0.00. — *Voerhaver* van f 2.15 tot 2.30. — *Witte Boonen* van f 0.00 tot 0.00. — *Paardeboonen* van f 4.00 tot 4.35. — *Grauwe Erwt* van f 5.00 tot 5.25; *Groene* van f 5.75 tot 6.25; *Gele* van f 4.75 tot 0.00. — *Koolzaad* van f 00.00 tot 00.00; *Aveelzaad* van f 0.00 tot 0.00; *Klaverzaad* van f 28.00 tot 32.00. — *Sardappelen* van f 1.15 tot 1.45. — *Boter* van f 0.52 tot 0.60 het pond.

Broodzetting.

ARNHEM, 30 maart.
Roggebrood.
Een Roggebrood van 5 pond f 0.37 1/2
» dito » 3 » » 0.22 1/2
» dito » 2 » » 0.15
» dito » 1 » » 0.07 1/2

Fijn Tusschenbrood.
Het pond *Frausch* of *Vlaenderbrood* f 0.33 1/2
Fransch of *Vloerbrood* 4 oncen » 0.13
dito » dito 3 dito » 0.10
dito » dito 2 dito » 0.06 1/2
Het pond *Wittebrood* of *Weggen* » 0.29 1/2
Wittebrood of *Weggen* 4 oncen » 0.12
dito » dito 3 dito » 0.09
dito » dito 2 dito » 0.06

Waterhoogte te Arnhem.
Den 30 maart 1 El 5 Palm 9 Duim; gew. 0 B. gev. 5 B.